

پاکسازی آلاینده‌های نفتی از خاک با بهره‌گیری از روش اکسایش پیشرفته ترکیبی فنتون و سولفات رادیکال (مطالعه موردی: مسجد سلیمان)

الهام عظیمیان^{*}، علی کدخدایی^۲، مجید بگدادی^۳، اصغر اصغری‌مقدم^۴، رضا مرادی^۵

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی زیست‌محیطی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز
kadkhodaie_ali@tabrizu.ac.ir
۲. استادیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم طبیعی دانشگاه تبریز
m.baghdadi@ut.ac.ir
۳. استادیار گروه عمران، دانشکده محیط‌زیست دانشگاه تهران
moghadam@tabrizu.ac.ir
۴. دانشیار گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز
Remoradi58@gmial.com
۵. کارشناسی ارشد زیست‌محیطی، دانشگاه چمران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۸

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۲/۸/۲۶

چکیده

آلودگی خاک مناطقی که روی میدان‌های نفتی واقع شده‌اند، از بزرگ‌ترین مشکلات زیست‌محیطی است، زیرا این مناطق همواره تحت تأثیر آلاینده‌های نفتی قرار دارند. از آنجا که کشور ما دارای منابع فراوان نفتی و گازی است، شهرهای جنوبی و به خصوص حاشیه خلیج فارس، تحت تأثیر این معضل بوده‌اند. فرایند اکسایش پیشرفته از مهم‌ترین تکنولوژی‌ها، برای اکسید و تخریب طیف وسیعی از آلاینده‌های آلی در خاک و آب در مدت کوتاه با بازدهی بالاست. هدف از این تحقیق بررسی تأثیر حذف آلاینده‌های نفتی از طریق فرایند اکسایش پیشرفته در خاک‌های آلوده‌شده در شهرستان مسجد سلیمان است که به وسیله چشم‌های نفتی در مناطق مسکونی مانند سی برنج و نفتون آلود شده‌اند. در این راستا با مطالعات خاک‌شناسی و زمین‌شناسی اولیه برای حذف ترکیبات نفتی از خاک، از اکسیدکننده‌های پراکسید هیدروژن و پتانسیم پرسولفات استفاده شده است. استخراج ترکیبات نفتی از خاک به روش سوکسله انجام شد. میزان ترکیبات نفتی در خاک نمونه‌برداری شده از طریق روش وزن‌سنگی $6/8$ درصد تعیین شد. با توجه به بهینه کردن هیدروژن پراکسید و پتانسیم پرسولفات مناسب‌ترین نرخ حذف در نسبت $0.05/0.05$ به دست آمده است. این مقادیر در حضور مقدار احتمالی آهن در خاک، که برابر $2/8$ درصد است، به خاک اضافه شده است. در این آزمایش مشخص شده اضافه کردن مرحله‌ای عوامل مؤثر در اکسایش پیشرفته سبب افزایش راندمان حذف شده است. تحت شرایط بهینه و مرحله‌ای افزودن پراکسید هیدروژن و پتانسیم پرسولفات طی این فرایند، در حدود 50 درصد ترکیبات نفتی از خاک حذف شده است.

کلیدواژه

آلاینده‌های نفتی، اکسایش پیشرفته، خاک، مسجد سلیمان.

زیست‌محیطی است (Coelho, et al., 2006).

امروزه توجه بسیاری از سازمان‌های حمایت از محیط‌زیست و کشورهای پیشرفته را به خود جلب کرده است.

هیدروکربن‌ها از آلودگی‌های رایج در خاک و آبهای زیرزمینی به شمار می‌روند که ناشی از فعالیت‌های صنعتی‌اند. بزرگ‌ترین نگرانی در خصوص آلودگی‌های

۱. سرآغاز

صنعت نفت در مدت اکتشاف پیشرفتهای بسیاری داشته است (Rajesh, et al., 2009). با توجه به جایگاه نفت در سوخت و انواع لوازمی که مایحتاج زندگی بشری را شامل می‌شود به منزله ماده‌ای بالرزش در زندگی انسان جا باز کرده است، اما علاوه بر این به علت بی‌توجهی و سهل‌انگاری انسان اکثراً توأم با آثار و پیامدهای ناسازگار

تاکنون روش‌های متعددی برای حذف آلاینده‌های نفتی توسعه یافته است که از جمله می‌توان به روش‌های زیستی، شستشوی خاک به وسیله سورفکتانت‌ها، سوزاندن و غیره اشاره کرد. نتایج به دست آمده از هر کدام از این روش‌ها تأثیرات مختلفی در حذف آلاینده‌ها داشته‌اند (Kostecki, et al., 1989). با این حال با توجه به اهمیت مسائل زیست‌محیطی مطالعه روی روش‌های ساده، سریع و ارزان‌قیمت ضروری است.

ترکیبات زیست تخریب‌ناپذیر از جمله نفت خام، گازوئیل و دیزل اغلب به سختی از محیط حذف می‌شوند، زیرا زنجیره‌های بلندی از ترکیبات آلیفاتیک‌ها و فنلیتیک‌ها دارند. روش‌های اکسیداسیون به صورت درجا و خارج از محل می‌توانند سبب اکسید و مینeralیشدن آلاینده‌های سمی و زیست تخریب‌ناپذیر شوند (Tsai, et al., 2009). این در حالی است که بسیاری از روش‌های پاک‌سازی زیستی فقط به صورت درجا انجام می‌شوند و در پاک‌سازی آلاینده‌های زیست تخریب‌ناپذیر دارای محدودیت‌اند. از این رو آلاینده‌ها برای زمان طولانی در محیط باقی می‌مانند. به همین علت استفاده از روش‌های زیستی برای حذف آلاینده‌ها از یک منطقه محدود خواهد شد. اکسایش پیشرفت‌ه روشی معرفی شده است که هم به منزله درمان و هم پیش‌درمان می‌تواند استفاده شود. همچنین، این روش قادر است بسیاری از ترکیبات خطرناک را به ترکیباتی با خطر کمتر تبدیل کند که از طریق محیط تجزیه‌پذیر باشند (Watts, et al., 2002). از این رو می‌تواند سبب افزایش پاک‌سازی‌های زیستی از طریق میکروارگانیسم‌های بومی در محیط شود (Miller, et al., 1995). محققان با تلفیق دو روش اکسایش پیشرفت‌ه و زیستی از آن به منزله یک تکنولوژی موفق برای حذف آلاینده‌های نفتی در خاک استفاده می‌کنند (Lu, et al., 2010) (Goi, et al., 2006).

تکنولوژی اکسایش پیشرفت‌ه مبتنی بر تولید گونه‌های اکسیدکننده قوی از قبیل رادیکال‌های هیدروکسیل و سولفات است که در دهه‌های اخیر به طور گسترده‌ای برای

ایجادشده از طریق هیدروکربن‌ها، ایجاد جهش‌زایی، سرطان‌زا بودن و سمیت ناشی آن هاست. از سوی دیگر، میزان انتشار آلاینده‌های زیست‌محیطی در خاک، به ترکیب شیمیایی، غلظت آلاینده و خواص خاک بستگی دارد (Fine, et al., 1997) (Caravaca, et al., 2003) شامل بسیاری از ترکیبات سمی با غلظت‌های نسبتاً بالاست که از لحاظ فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی برای میکروارگانیسم‌های خاک مضر است (Gogoi, et al., 2003).

در کشورهای نفت‌خیز، نفت خام به منزله عامل مهم آلدگی خاک محسوب می‌شود که اغلب به صورت نشت نفت از خطوط لوله‌های انتقال، پالایشگاه‌ها، تانکرهای ذخیره نفت و چشممه‌های نفتی بوده است. در ایران نیز با وجود میدان‌های نفتی بسیار در مناطق جنوبی و جنوب غربی کشور حضور آلاینده‌های نفتی بیشتر مشهود است. همچنین، با توجه به جایگاه ویژه صنعت نفت در ایران، توجه به این مسئله ضروری است.

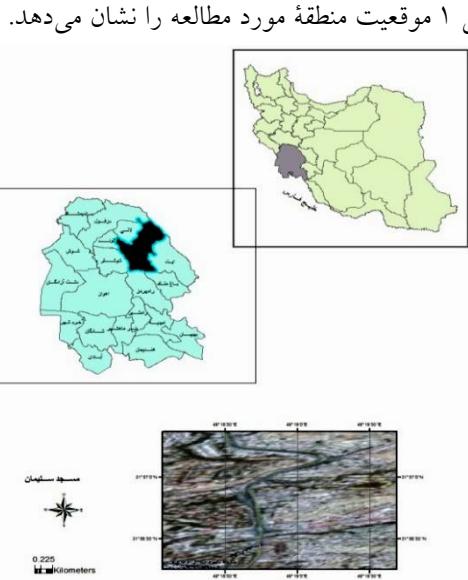
در حال حاضر سرنوشت و آثار نشت و نفوذ نفت‌های راهیافته در خاک موضوع بسیاری از مطالعات است که نشان‌دهنده علاقه بسیاری از محققان زیست‌محیطی به اندازه‌گیری اختلالات در خواص خاک است (Al-Mutairi, et al., 2011) (Guo, et al., 2008).

با مطالعه و بررسی نقشه‌های زمین‌شناسی و شواهد حاصل از نشت نفت در منطقه مسجد سلیمان مشخص شد که در این منطقه، عمده آلدگی متوجه بخش‌های مسکونی شهر، به خصوص بخش‌هایی نظیر نفتون، سی برنج و دره خرسان است. به همین علت این معرض فقط مربوط به بخش‌های مسکونی است و برای هرگونه برنامه‌ریزی باید در قالب جایه‌جایی بخش‌هایی از شهر سرمایه‌گذاری شود که دارای خطرهای بسیار بالایی است. با توجه به زمین‌شناسی ساختاری و تکتونیک منطقه، همواره همراه چشممه‌های آبی، نفت و گاز نیز به سطح زمین راه یافته است که نه تنها معضلاتی برای ساکنان این منطقه همراه داشته، بلکه سبب آلدگی خاک نیز شده است (صفری، ۱۳۸۷).

رادیکال‌های سولفات‌ها را با ترکیبات پایدار فراهم کند. در نهایت ترکیب هیدروژن پراکسید و پرسولفات به مکانیسم چندگانه در تخریب ترکیبات منجر می‌شود که این امر سبب راندمان بالاتر در تخریب آلاینده‌ها می‌شود. به طور کلی، هدف از این تحقیق، کاهش ترکیبات نفتی از خاک آلوده به واسطه چشمۀ نفتی واقع در مسجد سلیمان، با استفاده از تکنیک اکسایش پیشرفتۀ ترکیبی فتوسون و سولفات‌های رادیکال است. برای دستیابی به مشخصات اولیۀ خاک، از خاک‌های غیرآلودۀ محدودۀ مورد مطالعه استفاده شده است.

۲. مواد و روش بورسی ۱.۲. موقعیت منطقه مطالعاتی

محدودۀ مطالعه در جنوب غرب کشور، در ۱۵۴ کیلومتری استان اهواز و شهرستان مسجد سلیمان واقع شده است. منطقه مسجد سلیمان از نظر موقعیت جغرافیایی، بین مختصات "۲۶°۰'۰" تا "۳۹°۴۹'۰" طول شرقی و "۴۰°۸'۰" تا "۳۱°۱۱'۴۳" عرض شمالی قرار دارد.

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه

مسجد سلیمان منطقه‌ای کوهستانی است و چندین رشته کوه گچی، سنگی و خاکی در سراسر آن کشیده شده است (داوودی، ۱۳۸۷). بررسی ژئومرفولوژیکی منطقه

حذف آلاینده‌های پایدار در آب و خاک استفاده شده است (Malato, et al., 2009) (Pignatello, et al., 2006) در بین روش‌های اکسایش پیشرفتۀ به واکنش‌گر فتوسون توجه ویژه‌ای شده است. در این روش، هیدروژن پراکسید در حضور یک کاتالیست مثل نمک‌ها یا اکسیدهای آهن به رادیکال‌های هیدروکسیل تبدیل می‌شود که به منزلۀ قوی‌ترین اکسیدکننده شناخته شده است. این روش می‌تواند برای تخریب محدودۀ وسیعی از ترکیبات آلی پایدار استفاده شود (Wang, 2008).

هیدروژن پراکسید بسیار واکنش‌پذیر و قادر است محدودۀ وسیعی از آلاینده‌ها را اکسید کند، اما محدودیت آن ناپایداری در بافت خاک است که به سرعت تجزیه می‌شود و کارایی آن را پایین می‌آورد. از طرف دیگر، انواعی از فعال‌کننده‌های واکنش وجود دارند که از رایج‌ترین آن‌ها رادیکال‌های پرسولفات است که به تازگی به منزلۀ اکسیدکننده‌ای قوی در صنایع به منظور واکنش‌های پلیمریزه‌کننده امولیسون پا به عرصه گذاشته‌اند. پرسولفات‌ها از انواع نمک‌های سدیم، پتاسیم و آمونیوم تهیه شده‌اند. آنیون‌های پرسولفات از اکسیدکننده‌های خانواده پراکسید قوی‌ترند و در پاکسازی‌ها استفاده می‌شوند. از سوی دیگر، پرسولفات کمترین وابستگی را برای مواد اورگانیکی خاک و بیشترین تأثیر را در مواد خاک‌هایی با مواد اورگانیکی بالا دارد (Brown, 2003, 2004).

یک سیستم دوتایی متخلک از هیدروژن پراکسید و پتاسیم پرسولفات با داشتن واکنش‌پذیری پراکسید و پایداری پرسولفات می‌تواند به افزایش راندمان حذف منجر شود. احتمالاً هیدروژن پراکسید و پرسولفات چندین اثر سینergicی داشته باشند. نخست اینکه، رادیکال‌های هیدروکسیل می‌توانند رادیکال‌های سولفات و رادیکال‌های سولفات را تشکیل دهند. دوم اینکه، هیدروژن پراکسید می‌تواند با بخش زیادی از آلاینده‌های واکنش‌پذیر واکنش دهد و امکان واکنش

۲.۰۲. زمین‌شناسی و خاک‌شناسی منطقه مورد مطالعه
 منطقه مسجد سلیمان در کمریند چین خورده زاگرس قرار گرفته است که در بخش غربی (غرب گسل ایذه) واقع می‌شود. به واسطه عدم رخنمون سازند آسماری و عمیق‌شدن ناگهانی پی‌سنگ، جزء فروافتادگی دزفول محسوب می‌شود. فروافتادگی دزفول بین ۳۰۰۰-۶۰۰۰ متر است.

مسجد سلیمان با جهت شمال‌غرب-جنوب شرق به ترتیب روی سازند آغازاری (پلیوسن)، سازند میشان (میوسن آغازی تا میانی) و سازند گچساران (میوسن آغازی) قرار گرفته است. از نظر سنگ‌شناسی سازندهای تشکیل‌دهنده شهر به ترتیب شامل، سازند میشان، مارنهای خاکستری و آهک‌های صدفی است. سازند آغازاری نیز از نظر سنگ‌شناسی از ماسه سنگ‌های آهکی قهقهه‌ای تا خاکستری و مارنهای قرمز ژیپس‌دار، همچنین سیلستان تشکیل شده است. سازند تبخیری گچساران یک واحد سنگی با رفتار شکل‌پذیر است و به علت ماهیت ژیپسی نمکی، در سطح زمین برش کامل ندارد. سازند گچساران را می‌توان غالب بستر طبیعی شهر دانست. این سازند روی آسماری قرار گرفته است (آقاباتی، ۱۳۸۵) (مهندسان مشاور زیستا، ۱۳۶۹).

مخزن آسماری مسجد سلیمان طاقدیسی نامتفارن است که عمدتاً از سنگ‌های کربناته تشکیل شده است. سن این سازند الیگومن تا میوسن زیرین است. سازند آسماری کم‌عمق‌ترین افق تولید نفت در جنوب غربی ایران محسوب می‌شود که ۴۰ میدان کوچک و بزرگ را تشکیل می‌دهد (مطیعی، ۱۳۷۴).

سازند آسماری در ناحیه فروافتادگی دزفول دارای حداقل گسترش است. مهم‌ترین ویژگی مخزن آسماری سیستم‌های شکستگی توسعه‌یافته در آن است که سبب بهره‌وری فوق العاده چاه‌ها به رغم تخلخل کم (حدود ۱۰ درصد) آن‌ها شده است.

میدان نفتی مسجد سلیمان با قدمتی ۱۰۰ ساله بهمنزله

حکایت از قرارگیری این منطقه در حد فاصل منطقه کوهستانی و کوهپایه‌ای دارد.

محدوده شهرستان مسجد سلیمان دقیقاً روی میدان‌های هیدرولکرنسی واقع است که چاه‌ها، چشمه‌ها و نشت‌های هیدرولکرنسی می‌باشند. در این شهرستان ۱۴ چاه نفتی و گازی فعال و تعداد زیادی چشمه‌های نفتی وجود دارد که به منزله عاملی برای آلودگی این مناطق شده‌اند (Moosavi, et al., 2008) (Goi, et al., 2008).

نمونه‌برداری از خاک بر اساس استاندارد و بر مبنای برنامه‌های نمونه‌برداری و تحلیلی تطبیقی (ASAPs) انجام شده است. نمونه‌ها شامل دو نوع خاک آلوده به ترکیبات نفتی و غیرآلوده بوده است. این نمونه‌برداری به صورت تصادفی از خاک‌های اطراف چشمه‌های نفتی صورت گرفته است. نمونه‌برداری از خاک غیرآلوده به گونه‌ای انجام شده است که کمترین فاصله را با خاک آلوده و بیشترین شباهت را از نظر بافت و دیگر ویژگی‌ها با یکدیگر داشته باشد. موقعیت نمونه‌برداری در شکل ۲ آمده است. محدوده نمونه‌برداری و خاک‌های آلوده در منطقه سی برج است. شایان یادآوری است که در این منطقه از طرف شرکت نفت مسجد سلیمان حوضچه‌ای برای جمع‌آوری ترکیبات نفتی، در بخش پایین‌دست چاه‌ها احداث شده است. همچنین، چاه‌های نفت این منطقه هنگام نمونه‌برداری غیرفعال و فقط چشمه‌های نفتی که در مناطق نفتون و سی برج بوده‌اند سبب آلودگی در سطح شهر شده‌اند.

شکل ۲. موقعیت نمونه‌برداری

نمونه‌ها در شیشه‌های کدر آزمایشگاهی ریخته شده و در یخچال در دمای -4° درجه سانتی گراد قرار گرفته‌اند. پس از انتقال خاک به آزمایشگاه، در معرض هوا خشک شده است. خاک پس از خردکردن برای همگن شدن از الک 40° عبور داده شده است. خصوصیاتی همچون مقدار کربن آلی (Walkly and Black, 1934)، کربنات کلسیم خاک معادل به روش تیتراسیون با استفاده از دستگاه pH (Martin, et al., 1955; Skinner, et al., 1958; Nelson, et Gee and al., 1982) و بافت خاک به روش هیدرومتری (Bauder, 1986) اندازه‌گیری شده است. شایان یادآوری است بافت خاک لومی از نوع لومی سیلتی (لومی شنی) است که در طبقه‌بندی کلی کلاس‌های بافت خاک جز خاک‌های دارای بافت متوسط محسوب می‌شود. اکثر ذرات تشکیل دهنده خاک دارای اندازه بین $1-100\text{ }\mu\text{m}$ میلی‌متر بوده است. از طرفی با توجه به وجود رس با خصوصیات جذب سطحی آن این امر سبب شده است تا ترکیبات نفتی جذب رس شوند. البته علت اصلی حضور ترکیبات نفتی اضافه شدن ترکیبات به طور تقریباً مداوم به واسطه حضور چشممه‌های نفتی بوده که سبب آلودگی محیط شده است. با توجه به اینکه برای هر نمونه دو بار آزمایش تکرار شده مقادیر میانگین آن‌ها در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲. مقادیر میانگین حاصل از آزمایش‌های تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک منطقه

مقادیر به دست آمده	مشخصات اولیه
۱/۹۹ درصد	مقدار ماده آلی
۷/۴۵ درصد	درصد کربنات کلسیم
۱۷ درصد	درصد رطوبت خاک
۷/۷۵	PH
۲/۸ درصد	Fe ⁺²
۵/۲ درصد	درصد رس
۸۴ درصد	درصد سیلت
۱۰/۴ درصد	درصد ماسه
لومی شنی	بافت

اولین مخزن نفتی با پتانسیل اقتصادی در منطقه خاورمیانه اکتشاف شده است. این میدان از کم‌عمق‌ترین مخازن جنوب غرب ایران (ناحیه خوزستان) است. شکسته‌بودن پوش‌سنگ و عمق کم مخزن موجب نشت‌های زیادی شده که بر اساس آن‌ها نیز میدان نفتی مسجد سلیمان شناسایی شده است. به علت برداشت طولانی مدت نفت از مخزن آسماری در منطقه مسجد سلیمان، ضخامت کلاهک گازی بخش بالایی مخزن افزایش یافته است. از این‌رو، در محل‌هایی که قبلًا تراوش نفت خام یا قیر وجود داشته، در حال حاضر تبدیل به محل‌هایی برای نشت گاز نیز شده، اغلب همراه چشمه‌های آب که در مجاورت این شکستگی‌ها وجود دارند نشت نفت یا قیر نیز وجود دارد (صفری، ۱۳۸۷).

۳.۰.۲ هواشناسی و منطقه مورد مطالعه

عوامل آب و هوایی (درجه حرارت، بارندگی و درصد رطوبت) می‌توانند در شرایط محیطی هر منطقه تأثیرگذار باشند. به منظور بررسی این عوامل بر منطقه مورد مطالعه، از آمار هواشناسی ایستگاه سینوپتیک مسجد سلیمان استفاده شده است. بر اساس مشخصات به دست آمده در جدول ۱ و اقلیم نمای آمبرژه، اقلیم منطقه در محدوده خشک سرد قرار گرفته است (علیزاده، ۱۳۸۶).

جدول ۱. مشخصه‌های هواشناسی منطقه مورد مطالعه

محل ایستگاه					واحد	مشخصه‌ها
میانگین حداقل دما	میانگین حداکثر دما	حداکثر دما	حداقل دما	سانتی گراد	میلی‌متر	بارش درصد رطوبت
۱۹/۲	۲۵/۳	۵۰	-۱/۴			
354						
۳۹						

۴.۰.۲ بررسی خصوصیات فیزیکو‌شیمیایی خاک منطقه نمونه‌برداری از خاک غیرآلوده به صورت تصادفی و از طریق بیلچه از عمق $0-30$ سانتی‌متری انجام شده است.

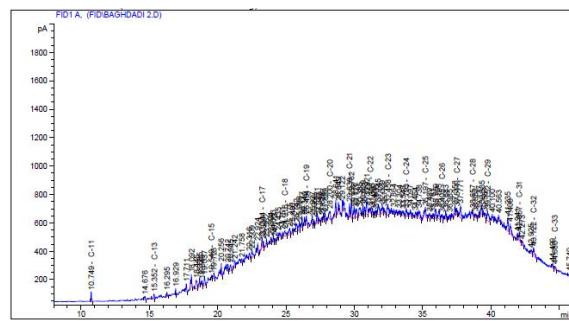
۳. بهینه کردن عوامل مؤثر در فرایند پاکسازی

به منظور پیداکردن شرایط بهینه در این مطالعه، سوسپانسیون ۴ گرم خاک در ۴۰ میلی‌لیتر محلول آبی تهیه شد. این پارامترها شامل محلول هیدروژن پراکسید، پتاسیم پرسولفات، پتاسیم پرسولفات و هیدروژن پراکسید بوده است. در بین این سه پارامتر پتاسیم پرسولفات و هیدروژن پراکسید بیشترین تأثیر را داشته‌اند. آزمایش بر همین اساس طراحی شده است. همچنین، به ازای هر گرم خاک محلولی از آب و هیدروژن پراکسید به خاک اضافه شده است (Goi, et al., 2006). برای به دست آوردن شرایط بهینه پاکسازی آلینده‌ها از خاک یک سری آزمایش‌ها انجام شده است، زیرا در سطح‌های بالای از آلودگی نمی‌توان انتظار داشت که با یک واحد مشخص از هیدروژن پراکسید و پرسولفات به طور کامل آلودگی حذف شدنی است (Lu, et al., 2010). از این رو مقادیر مختلفی از هیدروژن پراکسید و پرسولفات آزمایش شده‌اند. طی این آزمایش‌ها غلظت‌های مختلفی از پراکسید هیدروژن و پتاسیم پرسولفات به نمونه‌های ۴ گرم از خاک اضافه شده است (جدول ۳). سپس، به مدت ۱۴ ساعت در آون در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شده‌اند. پس از پاکسازی نمونه‌ها برای اندازه‌گیری مقدار مواد آلی، به نمونه‌های تهیه شده، ۱۰ میلی‌لیتر پتاسیم دی‌کرومات و ۲۰ میلی‌لیتر اسید سولفوریک اضافه شده است. سپس، آن‌ها به مدت ۳ دقیقه در سانترفیوژ با ۴۰۰۰ دور در دقیقه قرار داده شده‌اند. آنالیز نمونه‌ها از طریق دستگاه اسپکتروفتومتر با طول موج ۶۲۰ نانومتر انجام شده است. پس از این آزمایش‌ها بهینه‌ترین مقادیر هیدروژن پراکسید و پتاسیم پرسولفات انتخاب شده است. ادامه آزمایش مذکور با شرایط ثابتی چون مقدار احتمالی اکسیدهای آهن در خاک، دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد و شرایط اسیدیتۀ خنثی انجام شده است.

استخراج ترکیبات نفتی از خاک به روش سوکسله و اندازه‌گیری به روش وزن‌سنجی انجام شد.

ابتدا نمونه خاک در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد خشک و استخراج از طریق حلال دی‌کلرومتان در ۸ ساعت انجام گرفت. بعد از تبخیر حلال در دمای ۳۰ درجه سانتی‌گراد، کل مواد قابل استخراج از طریق دی‌کلرومتان، به روش وزن‌سنجی اندازه‌گیری شدند.

همچنین، به منظور تعیین ترکیبات نفتی در خاک، آنالیز با دستگاه کروماتوگرافی گازی مجهز به آشکارساز یونش شعله‌ای (GC-FID) مدل ۶۸۹۰ N انجام شد. نمودار کروماتوگرام به دست آمده در شکل ۳ نشان داده شده است.

شکل ۳. کروماتوگرام مربوط به آنالیز خاک آلوده مسجد سلیمان

همان‌طور که مشاهده می‌شود کرماتوگرام قادر پیک‌های مجزا است که نشان‌دهنده حضور طولانی مدت ترکیبات نفتی در خاک است که به شدت تحت تأثیر فرایندهای محیطی قرار گرفته‌اند. به همین علت بدون کرماتوگرافی گازی قادر به اندازه‌گیری ترکیبات نفتی نخواهیم بود که با توجه به مقدار بالای ترکیبات نفتی در خاک منطقه روش وزن‌سنجی ترجیح داده شده است.

مواد مختلفی که در مراحل مختلف این پژوهش استفاده شده‌اند عبارت بوده‌اند از: پراکسید هیدروژن (۳۵ درصد)، پتاسیم پرسولفات، پتاسیم دی‌کرومات و اسید سولفوریک از شرکت مرک آلمان. دستگاه‌های استفاده شده در این GBC، روش شامل اسپکتروفتومتری نوری مدل (PAWERNONIC420)، التراسونیک مدل (UV/VIS911) و سانترفیوژ بوده است.

۵. نتایج و بحث

مطالعات کمی در خصوص حذف هیدروکربن‌های نفتی همچون نفت خام و دیزل با استفاده از پرسولفات همراه هیدروژن پراکسید و یون آهن انجام شده است. هانگ و همکاران و آنیپستاکیس هر کدام در پژوهش‌های جداگانه حضور هیدروژن پراکسید و پرسولفات را به منزله اکسیدکننده‌های مؤثر در حذف آلاینده‌های محیط‌زیست داشته‌اند (Huang, et al., 2009; Anipsitakis, et al., 2004). در این زمینه نیز فرانسیس و همکاران تأثیر این فرایند را در حذف آلاینده‌های نفتی (PAHs) از خاک به اثبات رسانده‌اند (Fernasese, et al., 2008). فانگ و همکاران نشان داده‌اند که رادیکال‌های پرسولفات به منزله فرایندی از اکسایش پیشرفت، می‌توانند در حذف آلاینده‌های کلرید در خاک و آب زیرزمینی مؤثر باشند (Fang, et al., 2012). تسای و همکاران در پژوهشی با استفاده از پراکسید هیدروژن و اکسید آهن در حکم کاتالیزور در خاک توانسته‌اند، آلاینده‌های دیزل و سوخت نفتی را طی ۴۰ ساعت واکنش تا حدود ۸۰ درصد حذف کنند (Tsai, et al., 2009). همچنین، یان اثبات کرده است که استفاده از پرسولفات همراه هیدروژن پراکسید در خاک‌های آلوده به دیزل و سوخت می‌تواند سبب حذف ۶۰ درصدی آلاینده طی ۱۵۰ روز واکنش شود (Yen, et al., 2011).

نتایج نشان می‌دهند که نفت خام می‌تواند به طور مؤثری بدون افزودن یون‌های آهن خارجی به محیط از طریق فرایند اکسایش پیشرفت‌ه حذف شود. این امر محتمل شده است از: ۱. قدرت اکسیدکنندگی بالای اکسیدکننده‌ها ۲. تولید رادیکال‌های آزاد به صورت فعال با آهن‌های درجا و احتمالی در خاک منطقه که برابر با ۲/۸ درصد اندازه‌گیری شده است. با توجه به اینکه دمای منطقه مورد مطالعه تقریباً بالا بوده است به همین علت شرایط دمایی در این آزمایش به صورت کنترل شده در حدود ۵۰ درجه سانتی‌گراد است که تقریباً متناسب با حداکثر دمای منطقه مورد مطالعه بوده است. همچنین، pH در حالت خنثی بوده است.

جدول ۳. مقادیر آزمایشی برای بهینه‌کردن دو پارامتر هیدروژن پراکسید و پتانسیم پرسولفات

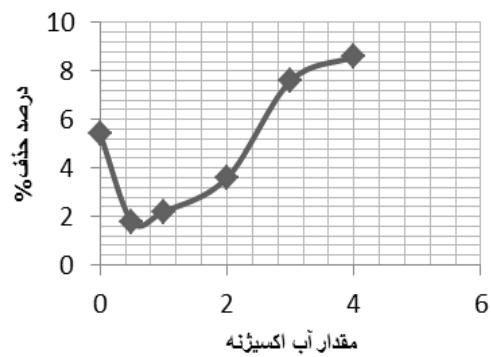
مقدار پتانسیم پرسولفات (gr)	مقدار هیدروژن پراکسید مصرفی (ml)
۰	۱
۰/۰۵	۲
۰/۱	۴
۰/۲	۶
۰/۴	۸
۰/۶	۱۰

۴. بهینه‌کردن درصد حذف آلاینده‌ها از خاک

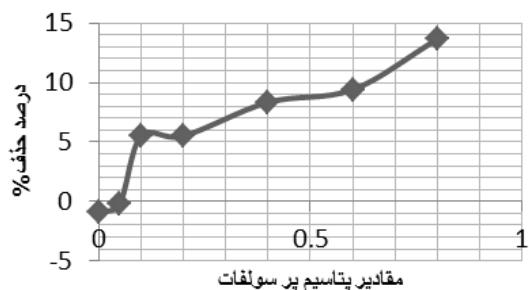
در این بخش برای به دست آوردن درصدهای بالایی از حذف ترکیبات نفتی از خاک، آزمایش به صورت مرحله‌ای طراحی شده است. طی این فرایند مقادیر بهینه‌شده از پراکسید هیدروژن و پتانسیم پرسولفات در ۳ مرحله و طی ۳ روز به ۶ نمونه ۴ گرمی خاک آلوده اضافه شده است. در این آزمایش به ترتیب ابتدا ۰/۰۵ گرم پتانسیم پرسولفات با ۵ سی‌سی آب مقطور با خاک مخلوط و به صورت قطره‌ای و به آهستگی ۱/۳ میلی‌لیتر هیدروژن پراکسید طی ۵ دقیقه به آن اضافه شده است. سپس، ۳-۴ دقیقه نیز همزده شده‌اند تا سوسپانسیون یکنواختی به دست آید (Flores, et al., 2007). پس از آن نمونه‌ها در آون در دمای ۵۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شده‌اند تا ادامه واکنش در این دما انجام گیرد. پس از گذشت ۲۴ ساعت ۲ نمونه برای انجام آنالیز آماده شده‌اند و به ۴ نمونه باقی‌مانده مجدداً ۰/۰۵ پرسولفات و ۱/۳ میلی‌لیتر پراکسید هیدروژن با همان شرایط آزمایش مرحله اول اضافه شده است. در مرحله دوم و سوم به نمونه‌ها آب اضافه نشده است. در مرحله سوم نیز به ۲ نمونه باقی‌مانده مقادیر انتهایی پتانسیم پرسولفات و پراکسید هیدروژن، مشابه مراحل قبلی اضافه شده است. طی آزمایش پس از انجام هر یک از مراحل پاکسازی دو نمونه خاک برای انجام آنالیز و تعیین مقدار حذف آلاینده‌های نفتی از خاک انتخاب شدند.

با توجه به نتایج حاصل از خصوصیات فیزیکوشیمیایی خاک، بافت خاک منطقه مورد مطالعه به صورت لومی سیلیتی و از جنس ترکیبات آهکی بوده است. در این راستا بهترین روش استفاده از روش مرحله‌ای، برای افزایش راندمان و تأثیر بیشتر عوامل مؤثر در فرایند اکسایش پیشرفتی بوده است. طی این فرایند رادیکال‌های هیدروکسیل تولید شده، فرصت بیشتری برای حذف آلاینده‌های نفتی خواهد داشت. به این ترتیب روند آزمایش به گونه‌ای بوده است که ابتدا مواد آلی خاک مانند ترکیبات آهکی و برگ و ریشه‌ها را که از الک عبور کردند را تحت تأثیر قرار داده است. سپس، ترکیبات آلی نفتی در خاک را حذف کند. از طرف دیگر، تقسیم کردن مقدار بهینه پراکسید هیدروژن و پرسولفات و افزودن آن در سه مرحله به خاک سبب حفظ بافت خاک و حضور مواد آلی همچون ریشه‌ها در انتهای فرایند پاکسازی خاک بوده است. در این پژوهش حضور رادیکال سولفات به منزله فعال‌کننده همراه هیدروژن پراکسید سبب افزایش بازدهی این فرایند شده است. این فعال‌کننده نه تنها با تولید رادیکال سولفات نقش اکسیدکننده را داشته، بلکه تشکیل رادیکال‌های هیدروکسیل را القا کرده است. این امر سبب شده است تا واکنش انجام شده فراتر از واکنش فتوشود و عملکرد روش اکسایش پیشرفتی به روش فتوش افزایش دهد. در جدول ۴ نتایج طراحی آزمایش مرحله‌ای روی ۶ نمونه طی ۳ روز نشان داده شده است. در هر مرحله از فرایند پاکسازی درصدهای مختلفی از حذف به دست آمده است. طی آزمایش مقادیر حذف با یک نمونه که هیچ گونه فرایند پاکسازی روی آن انجام نشده و به منزله شاهد معرفی شده است مقایسه می‌شوند. آنالیز نمونه‌ها در هر مرحله نشان دهنده روند افزایشی در پاکسازی است، به طوری که در روز اول درصد میانگین حذف از هر دو نمونه برابر با $19/6$ درصد و در مراحل بعدی آنالیز از طریق دستگاه اسپکتروفتوometri، درصدهای میانگین حذف معادل $45/42$ و $48/62$ بوده است. نتایج آزمایش نشان می‌دهد که فرایند اکسایش پیشرفتی قادر به حذف ترکیبات نفتی در حدود 50% درصدی $6/8$ درصد ترکیبات نفت از خاک‌های مورد مطالعه است.

شکل ۴ و ۵ به ترتیب بهینه‌ترین مقادیر از هیدروژن پراکسید و پتانسیم پرسولفات را نشان می‌دهند. همان‌طور که در شکل نشان داده شده مناسب‌ترین مقدار برای هیدروژن پراکسید بر اساس آزمایش بهینه‌سازی 4 میلی‌لیتر به دست آمده است. بیشترین درصد حذف آلاینده نیز در این مقادیر بوده که با انجام تناوبی ساده به ازای هر گرم خاک، 1 سی سی هیدروژن پراکسید به آن اضافه شده است. شکل ۴ مربوط به غلظت‌های مختلف پتانسیم پرسولفات بوده است. با توجه به تأثیر یکنواخت افزایش مقادیر حضور پتانسیم پرسولفات، نسبت به نبود آن، مقدار $0/15$ گرم در این آزمایش انتخاب شده است. بنابراین، با توجه به مقادیر به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که مناسب‌ترین نرخ حذف در نسبت $1/0/05$ هیدروژن پراکسید به پرسولفات در حضور مقدار احتمالی آهن درجا در خاک بوده است. طی این فرایند برای جلوگیری از غرقاب‌شدن خاک تنها در مرحله اول معادل مقدار هیدروژن پراکسید به خاک آب اضافه شده است.

شکل ۴. مقدار بهینه برای هیدروژن پراکسید با توجه به درصد حذف

شکل ۵. نتایج بورسی مقدار بهینه برای پتانسیم پرسولفات در آزمایش

جدول ۴. نتایج آزمایش به صورت سه مرحله‌ای اصلی

دما C°	مقدار H ₂ O ₂	مقدار per sulfate	میانگین حذف	درصد حذف	مقدار قرائت با دستگاه طیف‌سنج نوری	آزمایش مرحله‌ای
۵۰	۱/۳	۰/۰۵	۱۹/۶۴۵	۲۱/۵۵	۱۴۶	روز اول
۵۰	۱/۳	۰/۰۵		۱۷/۷۴	۱۵۳	روز اول
۵۰	۲/۶	۰/۱	۴۵/۴۲۵	۴۷/۸۴	۹۷	روز دوم
۵۰	۲/۶	۰/۱		۴۳/۰۱	۱۰۶	روز دوم
۵۰	۳/۹	۰/۱۵	۴۸/۶۴۵	۵۱/۶	۹۰	روز سوم
۵۰	۳/۹	۰/۱۵		۴۵/۶۹	۱۰۱	روز سوم
۵۰	۰	۰	۰	۰	۱۸۶	شاهد

بیشتر و راندمان حذف نیز به این ترتیب افزایش یافته است.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از همکاری شرکت نفت مناطق نفت خیز جنوب واحد حراست شرکت نفت مسجد سلیمان برای فراهم کردن نمونه‌های نفتی در این تحقیق تشکر و قدردانی می‌شود. یادداشت‌ها

1. In- Situ
2. Ex-Situ
3. Adaptive sampling and analysis program
4. Total Petroleum Hydrocarbons
5. Flame Ionization 2-Detector
6. Oklahoma department of environmental Quality
7. Gas chromatograph

۶. نتیجه‌گیری

نتایج آزمایش نشان می‌دهد که طی فرایند اکسایش پیشرفتۀ ترکیبی فتون رادیکال‌های سولفات، آلاینده‌های نفتی از خاک حذف خواهند شد. ترکیبات نفتی در این خاک به وسیله غلظت‌های مختلفی از پراکسید هیدروژن و پتاسیم پرسولفات تجزیه شده‌اند. به وسیله آزمایش بهینه‌سازی، مناسب‌ترین مقادیر برای آن‌ها شناسایی شده است. آزمایش نشان داده است، پتاسیم پرسولفات و هیدروژن پراکسید با یکدیگر سبب افزایش حذف آلاینده‌های نفتی از خاک می‌شوند. این در حالی است که این آزمایش از شرایط ثابتی از دما و pH خشی و مقدار اولیۀ اکسیدهای آهن در خاک استفاده شده است. با مرحله‌ای افزودن پراکسید هیدروژن و پتاسیم پرسولفات، رادیکال‌های هیدروکسیل

منابع

- آقانباتی، ع. ۱۳۸۵. زمین‌شناسی ایران، وزارت صنایع و معادن، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور. داوودی، م. ۱۳۸۷. کمیته پژوهشی انجمن دوستداران میراث فرهنگی مسجد سلیمان.
- صفری، ح. ۱۳۸۷. تهیۀ نقشه پهنه‌بندی خطر بالقوه نشت گاز در منطقه مسجد سلیمان، شرکت مهندسی و معدن خوزستان.
- علیزاده، الف. ۱۳۸۶. اصول هیدرولوژی کاربردی، انتشارات آستان قدس رضوی، صفحه ۴۵۰.

مهندسان مشاور زیستا. ۱۳۶۹. طرح جامع شهر مسجد سلیمان گزارش، تهران.

مطیعی، ه. ۱۳۷۴. زمین‌شناسی ایران، چینه‌شناسی زاگرس، طرح تدوین کتاب زمین‌شناسی، ص ۵۳۶.

Al-Mutairi, N. Bufarsan, A. Al-Rukaibik , F. 2008. Ecorisk evaluation and treatability potential of soils contaminated with petroleum hydrocarbon-based fuels, *Chemosphere* 74, 142–148.

Anipsitakis, G.P. Diony siou, D.D. 2004. Transition metal/UV-based advanced oxidation technologies for water decontamination, *Appl. Catal. B: Environ.* 54, 155–163.

Block, P.A. Brown, R.A. Robinson, D. 2004. Novel Activation Technologies for Sodium Persulfate In Situ Chemical Oxidation, Proceedings of the Fourth International Conference on the Remediation of Chlorinated and Recalcitrant Compounds.

Brown, R.A. Robinson, D. Skladany , G. 2003. Response to Naturally Occurring Organic Material: Permanganate versus Persulfate, *ConSoil 2003*, Ghent Belgium

Caravaca, F. Roldan, A. 2003. Assessing changes in physical and biological properties in a soil contaminated by oil sludges under semiaridMediterranean conditionsT, *Geoderma* 117 (2003) 53–61.

Coelho, A. Castro, A.V. Dezotti, M. Sant Annajr, G. L. 2006. Treatment of petroleum refinery sour water by advanced oxidation processes. *Hazard Mater.* 137:178–184.

Fang, G.D. Dionysiou, D.D. Wang, Y. Al-Abed, S.R. Zhou D.M. 2012. Sulfate radical-based degradation of polychlorinated biphenyls: Effects of chloride ion and reaction kinetics, *Journal of Hazardous Materials*, 227– 228, 394– 401.

Ferrarese, E. Andreottola, G. Oprea, I. A. 2008. Remediation of PAH-contaminated sediments by chemical oxidation, *J. Hazard. Mater.* 152, 128–139.

Fine, P. Gruber, E.R. Yaron, B. 1997. Soil interactions with petroleum hydrocarbons: abiotic processes. *Soil Technology* 10, 133– 153.

Flores, R. Blass G. Dominguez, V. 2007. Soil remediation by an advanced oxidative method assisted with ultrasonic energy, *Journal of Hazardous Materials* 140 , 399–402

Gee, G.W. Bauder , J.W. 1986. Particle size analysis. In: Klute A. (Ed.). *Methods of soil analysis*. Part 1. Physical and mineralogical methods. Agronomy, Madison, WI. pp. 383-411.

Gogoi, B.K. Dutta, N.N. Goswami, P. Mohan, T.R.K. 2003. A case study of bioremediation of petroleum-hydrocarbon contaminated soil at a crude oil spill site. *Adv. Environ. Res.* 7, 767–782.

Goi, A. Kulik, N. Trapido, M. 2006. Combined chemical and biological treatment of oil contaminated soil, *Chemosphere* 63, 1754–1763.

Guo, H. Yao Cai, M. Qian, Y. Guo, Y. Richnow. H. Blake, R. Doni.S . Ceccanti, B. 2011. Effects of petroleum contamination on soil microbial numbers, metabolic activity and urease activity, *Chemosphere* 87, 1273–1280.

Huang, Y.F. Huang, Y. H. 2009. Identification of produced powerful radicals involved in the mineralization of bisphenol A using a novel UV-Na₂S₂O₈/H₂O₂-Fe(II,III) two stage oxidation process, *J. Hazard. Mater.* 162, 1211–1216.

Kostecki, P.T. Calabrese, E. J. 1989. Petroleum contaminated soils: remediation techniques, environmental fate, risk assessment. Chelsea, MI: Lewis Publishers.

Lu, M. Zhang, Z. Qiao, W. Wei, X. Guan,Y. Maa, Q. Guan , Y. 2010. Remediation of petroleum-contaminated soil after composting by sequential treatment with Fenton-like oxidation and biodegradation, *Bioresource Technology* 101, 2106–2113.

Malato, S. Fernández-Ibáñez, P. Maldonado, M.I. Blanco J. Gernjak, W. 2009. Decontamination and disinfection of water by solar photocatalysis: Recent overview and trends *Catal. Today*, 147 1-59.

Martin, A. E. and Reeve R. 1955. A rapid manometric method for determining soil carbonate. *Soil Sci.* 79: 187-197.

Miller, C.M. Valentine, R.L. 1995. Hydrogen peroxide decomposition and quinone line degradation in the presence of aquifer material. *Water Res.* 29, 2353–9.

- Moosavi, M.H. Zarasvandi, A. 2009. Geochemistry of Urban soils in the Masjed-i- Soleiman(MIS) city, Khuzestan province, Iran: environmental marks, research gournal of environmental Sciences3(3), 392-399.
- Nelson, D.W. Sommers, L.E. 1982. Total carbon, organic carbon, and organic matter, in: A.L. Page, R.H. Miller, D.R. Keeney (Eds.), Methods of Soil Analysis. Part 2. Chemical and Microbiological Properties. Agronomy Monograph 9, 2nd ed. Agronomy Society of America and Soil Science Society of America, Madison, WI, USA, pp. 539–577.
- Pignatello, J.J. Oliveros, E. MacKay , A. 2006. Advanced Oxidation Processes for Organic Contaminant Destruction Based on the Fenton Reaction and Related Chemistry, Crit. Rev. Anal. Chem., 36 1-84.
- Rajesh, D. Sunil, C. Lalita, R. and Sushila, S. 2009. Impact assessment of soils treated with refinery effluent, Soil Biology, 45, 459- 465.
- Skinner, S.I.M. Halstead, R.L. 1958. Note on rapid method for determination of carbonates in soils. Can. J. Soil. Sci. 38: 187-188.
- Tsai, T.T. Kao, C.M. 2009. Treatment of petroleum-hydrocarbon contaminated soils using hydrogen peroxide oxidation catalyzed by waste basic oxygen furnace slag, Journal of Hazardous Materials 170, 466–472.
- Walkly, A. Black, I.A. 1934. An examination of degtjareff method for determining soil organic matter and a proposed modification of the chromic acid titration method. Soil Science 37.29-38.
- Watts, R.J. Stanton, P.C. Howsawkeng, J. Teel,A.L, 2002. Mineralization of a sorbed polycyclic aromatic hydrocarbon in two soils using catalyzed hydrogen peroxide, Water Research 36 ,4283–4292.
- Wang, S.B. 2008. A comparative study of fenton and fenton like reaction kinetics in decolourisation of waste water. Dyes Pigm. 76, 714-720.
- Yen, C.H. Chen, K.F. Kao, C.M. Liang, S.H. Chen, T.Y. 2011. Application of persulfate to remediate petroleum hydrocarbon-contaminated soil: Feasibility and comparison with common oxidants, Journal of Hazardous Materials 186, 2097–2102.